

første Taler omtalte dernæst Væifreden; det er aldeles rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at det er uhyre vanskeligt for en Mand, hvis Jord gennemskjæres af Vete, at forhindre, at hans Kreaturer komme ind paa dem. Det er ganske vist, at, saalænge Kreaturerne staa tvorede, er det en let Sag, men naar de om Efteraaret slippes løs, er det vanskeligt. Jeg tænker ikke herved saa meget paa almindelige Bøndergaarde, hvor der holdes 20—30 Koder, og hvor der er en Mand, der vogter dem, som paa store Herregaarde, hvor der holdes et langt større Antal, og som gennemskjæres af flere Vete og Stier; der vil det være aldeles umuligt at holde Kreaturerne fra Vetene, medmindre der holdes et uforholdsmæssigt stort Vagtpersonale. Dertil kommer, at der jo ikke hvert Aar græsses i de samme Marker, saa at den Skade, der kan ske, ikke kan blive saa stor. Derved at Kreaturerne gaa ind paa Vetene, sker der ingen Skade for Væifred, men Grøfterne kunne jo nok lide derved. Man maa jo imidlertid ogsaa se hen til, at Jordbrugerne ikke chifaneres mere end høist nødvendigt. — Dernæst er der den Bestemmelse, at Kreaturerne skulle optages af Politiet. Det kan ogsaa volde mange Ubehageligheder, men jeg skal ikke gaa nærmere ind derpaa, thi det er af den Slags Ting, som ikke overholdes, uden hvor det ligefrem ses, at der gjøres Ufred. — Jeg kan ganske slutte mig til, hvad den ærede første Taler udtalte om den Bestemmelse, hvorved det tillades at dræbe Kreaturer paa Vetene; det er vist, at der kan foranlediges megen Chifane derved. Den samme Fred, der er lyst over Vetene, er nu tillige lyst over Stierne. Jeg antager dog, at der hermed kun kan være ment grundforbedrede Stier; thi hvor en Sti gaar fladt over Jorden, hvor den ikke er indgrøftet eller grundforbedret, saaledes at der endogsaa ofte pløies og harves over den, der kan det ikke forhindres, at Kreaturer komme ind paa den. Meningen er derfor vist kun grundforbedrede Stier, der anlægges for Kommunernes Regning. Derimod kan jeg være fuldstændig enig i Forslaget om, at al Tøiring paa Vetene paa det Bestemteste forbydes, og jeg vil finde det fuldkommen rigtigt, at dette

Forbud strengt overholdes; thi det er en stor Gene at passere en Vei, hvor der staa 3—4 Kreaturer tvorede langs Veigrøften, det er en Uvovlighed, der aldrig kunde tillades. At denne Bestemmelse skulde gjælde for ikke grundforbedrede Stier, kan jeg derimod ikke finde rigtigt, thi en saadan Sti liden ingen Skade derved, og selv om Kreaturerne ere tvorede og gaa ind over en saadan Sti, er der dog altid Plads til, at de Væifarende kunne gaa tilside. Selv om en Mand er nok saa agtpaagivende, saa kan han dog umuligt indeftaa for, hvad hans Foll, dels af Uvidenhed, dels af Uæstetrettelighed kunne gjøre, og man kan jo dog ikke forlange, at en Mand skal lære sine Tjenestefoll og dem, der vogte hans Kreaturer — maasse Drengene i en Alder af 8 til 10 Aar — at kjende og forstaa Løven. Man maa jo dog, som den sidste ærede Taler bemærkede, skrive Love saaledes, at man kan overholde dem, men det vil man navnlig ikke kunne gjøre paa de store Gaarde, hvor man har store Flokke Kreaturer gaaende løse.

S. Pedersen: Jeg hilser Lovforslagets Fremkomst med Glæde, uden dog derfor at samstemme med hele dets Indhold. Vel finder jeg, at en af de Ulemper, som jeg ved min Forepørgsel ifjor henlevede Opmærksomheden paa, her er noget formindsket, men det forekommer mig dog, at den ikke fuldstændigt er hævet, skjøndt jeg tror, at den i de allerfleste Tilfælde maatte kunne undgaa. Jeg sigter her nærmest til den Bestemmelse, som paa lægger dem, hvis Korn eller anden Eiendom bestadiges af Andenmands Kreaturer, at optage disse. Jeg tror, at det er en Bestemmelse, som er aldeles unødvendig, især hvor Eierne af Kreaturerne er den vedkommende Skadelidte bekendt. Hvis denne nemlig er istand til ved lovligt Bidne at godtgjøre, at den anden Mand's Kreaturer have i det og det Antal været i hans Korn, da forekommer det mig, at det maatte kunne være tilstrækkeligt. Hvor derimod Dyrets Eier ikke kjendes, er det i sin Orden, at det optages, eller at der gaas frem paa den Maade, som § 4 anviser. Naar det her siges, at, naar Svin, Saar osv. ikke kunne optages, skal Jordbrugeren